

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

2005/2189(INI)

26.4.2006

UDTALELSE

fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

til Fiskeriudvalget

om oplæg til debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for
fiskevarer
(2005/2189(INI))

Rådgivende ordfører: Frédérique Ries

PA_NonLeg

FORSLAG

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed opfordrer Fiskeriudvalget, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. takker Kommissionen for dens meddelelse og erkender, at det er vanskeligt at indføre en mærkeordning, der er effektiv uden at stille for store krav til virksomhederne, men insisterer på, at det grundlæggende formål med miljømærker bør være at give forbrugeren mulighed for at foretage kvalificerede valg, der fremmer bevarelsen af fiskeressourcerne;
2. mener, at denne ordning vil supplere lovgivningsgrundlaget for bevarelse af fiskeressourcerne, der fortsat bør være den grundlæggende målsætning for den fælles fiskeripolitik;
3. mener, at enhver troværdig og effektiv miljømærkeordning, i lyset af de mange overudnyttede og udpinte fiskebestande i EU's farvande og over hele verden, skal tage hensyn til det princip, at det for visse bestande ganske enkelt ikke er muligt at indføre miljømærker, og at forbruget af fisk skal nedbringes, indtil bestandene er genopbygget;
4. beklager, at de gældende regler om mærkning af fiskerivarer i artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ikke gennemføres og håndhæves i tilstrækkelig grad i medlemsstaterne;
5. beklager, at der ikke foreligger en detaljeret analyse, der gør det muligt at foretage en mere nøjagtig vurdering af konsekvenserne af de pågældende foranstaltninger for fiskerierhvervet og for det marine økosystem;
6. beklager, at Kommissionens meddelelse ikke er tilstrækkelig ambitiøs, og mener, at den valgte løsning (der går ud på at opstille mindstekrav til frivillige miljømærkeordninger) ikke fuldt ud står mål med de udfordringer, vi står over for; mener, at alle miljømærker, der anvendes på markedet, skal underkastes uafhængig kontrol, således at forbrugeren kan have fuld tillid til dem;
7. opfordrer til større anerkendelse på europæisk plan af det ikke-industrielle fiskeri; anmoder om, at de berørte parter, herunder repræsentanterne for den ikke-industrielle fiskerisektor, høres, og at deres forslag tages i betragtning forud for en evt. indførelse af en miljømærkeordning;
8. ser gerne, at der indføres en fælles procedure for udvikling og certificering, som på sigt fremmer bæredygtige metoder til produktion og udnyttelse af fiskeressourcerne, under forudsætning af, at mærkningen stiller strenge krav til:
 - minimering af bifangster,
 - regulering af fangster på grundlag af princippet om "maksimalt bæredygtigt udbytte",
 - effektiv gennemførelse og kontrol med henblik på at bekæmpelse af ulovligheder;

- 9 mener således, at en sådan procedure bør udvikles på europæisk plan i samarbejde med erhvervets aktører, og at det i denne forbindelse skal sikres, at visse væsentlige betingelser som f.eks. gennemsigtighed, tilgængelighed, prisbillighed og troværdighed overholdes;
- 10 anbefaler, at nationale mærker og andre mærker for fiskevarer, der bl.a. angiver særlige fangstmetoder som f.eks. fanget uden risiko for delfiner eller produktets kvalitet, bevares;
- 11 mener, at en mærkning kun vil være fuldt ud effektiv, hvis den er fælles og let forståelig for forbrugerne, således at de får mulighed for at vælge produkter, der bidrager til en mere bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne;
- 12 ser gerne, at kriterierne for denne mærkning ikke knyttes direkte til EU's fiskeriforvaltningsforanstaltninger, og at de er i fuld overensstemmelse med standarderne i FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri med henblik på at garantere mærkningens tilgængelighed, og insisterer på, at miljømærker, der er udviklet i EU, ikke må være til ugunst for fiskevarer fra tredjelande, navnlig fra udviklingslandene;
- 13 anbefaler en frivillig ordning og foreslår, at der indføres incitament, der især tilskynder de små og mellemstore virksomheder og ikke-industrielle fiskere til at tilslutte sig ordningen;
- 14 anerkender, at ordningen bør styres centralt, hvis den skal være effektiv, tilgængelig og troværdig, uden at dette dog må medføre overflødige administrative krav, og foreslår, at EF-Fiskerikontrolagenturet evt. bliver inddraget i tildelingen, kontrollen og forvaltningen af dette mærke, men erkender, at det vil kræve en betydelig udvidelse af agenturets mandat og en betydelig forøgelse af agenturets finansielle og andre ressourcer.

KORT BEGRUNDELSE

In December 1997, the Commission first addressed the need to discuss non-discriminatory, voluntary eco-labelling schemes. In 2002, it adopted a Community Action Plan to integrate environmental protection requirements into the Common Fisheries Policy and announced its intention to launch a debate on the eco-labelling of fisheries products. On 29 June 2005, the European Commission presented its Communication launching a debate on a Community approach towards eco-labelling schemes for fisheries products.

The recent reform of the Common Fisheries Policy makes it necessary to discuss the issue of the introduction of eco-labelling schemes as a means of better integrating environmental protection concerns into the fisheries sector. In addition, the recent emergence of various "eco-labelled" products in this sector raises questions with respect to competition, external trade, and consumer protection.

Among its objectives, the Commission aims to promote sustainable fisheries and an adequate level of protection of the marine eco-system, a harmonised approach to eco-labelling schemes and transparent and objective information for consumers.

The Commission considers three options:

1. Non-action and freedom to develop eco-labelling schemes on the market, without any intervention and control from the public sector.
2. Create a single Community eco-labelling scheme for fish and fisheries products.
3. Establishing minimum requirements for voluntary eco-labelling schemes.

In its Communication, the Commission clearly favours Option 3.

However, the Rapporteur wants to express her concerns about this option which would not be sufficient if it aims to achieve the ambitious objectives defined by the Commission.

The single establishment of minimum requirements for voluntary eco-labelling schemes would only regulate the current situation and prevent the emergence of misleading certifications. It would not send a clear message able to stimulate awareness to both consumers and producers. Moreover, a proliferation of labels risks weakening the role an eco-label can play.

These are some of the reasons why the Rapporteur is in favour of the creation of a single Community eco-labelling scheme with ambitious criteria. In the light of the objectives defined in the Communication and with the involvement of the stakeholders, the Commission should establish a transparent, accessible and credible eco-labelling system.

The Commission must ensure that this label does not act as a barrier to trade. Therefore, such a label has to be fully coherent with the international guidelines for eco-labelling schemes, as

agreed by the FAO and based on its *Code of Conduct for Responsible Fisheries*¹.

In order to prevent the creation of a new structure, the Rapporteur also suggests involving the European Fisheries Control Agency in the management of this label.

In any such scheme, the importance of clear communication to the consumer must be of particular consideration in order to ensure the greatest possible impact of the label.

Ultimately, the label must generate concrete results in terms of protecting and enhancing the sustainability of fish stocks in EU waters.

¹ Report twenty-third Session of the Committee on Fisheries (Rome, Italy, 15-19 February 1999), *FAO Fisheries Report*. No. 595.

PROCEDURE

Titel	Oplæg til debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for fiskevarer	
Procedurenummer	2005/2189(INI)	
Korresponderende udvalg	PECH	
Udtalelse fra Dato for meddelelse på plenarmødet	ENVI 27.10.2005	
Udvidet samarbejde - Dato for meddelelse på plenarmødet	0.0.0000	
Rådgivende ordfører Dato for valg	Frédérique Ries 14.12.2005	
Oprindelig rådgivende ordfører		
Behandling i udvalg	21.3.2005	25.4.2005
Dato for vedtagelse	25.4.2005	
Resultat af den endelige afstemning	+: 30	-: 1
	0: 0	
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Johannes Blokland, John Bowis, Hiltrud Breyer, Dorette Corbey, Chris Davies, Mojca Drèar Murko, Edite Estrela, Jillian Evans, Matthias Groote, Gyula Hegyi, Dan Jørgensen, Christa Klab, Eija-Riitta Korhola, Urszula Krupa, Riitta Myller, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Dagmar Roth-Behrendt, Guido Sacconi, Carl Schlyter, Richard Seeber, Jonas Sjöstedt, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Anja Weisgerber and Åsa Westlund.	
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Dariusz Maciej Grabowski, Vasco Graça Moura, Miroslav Mikolášik, Claude Turmes and Glenis Willmott.	
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2		
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)	...	